

A. NHỮNG NỘI DUNG CƠ BẢN:

I. PHÂN ĐỌC- HIỂU VĂN BẢN:

1. Văn bản truyện: Truyện ngắn

* Yêu cầu: Nhận biết, đánh giá được một số yếu tố hình thức (nhân vật, cốt truyện, người kể ngôi thứ nhất và ngôi thứ ba, phương thức biểu đạt...), nội dung (đề tài, chủ đề, ý nghĩa, đặc điểm nhân vật...) của truyện ngắn.

2. Văn bản thơ: Thơ có yếu tố tự sự, miêu tả

* Yêu cầu: Nhận biết được những đặc điểm hình thức (vần, nhịp, biện pháp tu từ, yếu tố tự sự và miêu tả,..), nội dung (đề tài, chủ đề, ý nghĩa...) của bài thơ có sử dụng yếu tố tự sự và miêu tả.

II. TIẾNG VIỆT:

1. Mở rộng chủ ngữ

2. Biện pháp tu từ nhân hóa, so sánh, ẩn dụ, hoán dụ

3. Trạng ngữ

* Yêu cầu: - Nhận biết được câu mở rộng chủ ngữ. Biết cách mở rộng chủ ngữ trong câu. Nhận diện được biện pháp tu từ hoán dụ, so sánh, nhân hóa, ẩn dụ và nêu tác dụng.

- Vận dụng biện pháp tu từ khi viết đoạn văn, bài văn.

- Xác định trạng ngữ trong câu và vận dụng trong viết đoạn văn.

III. TẬP LÀM VĂN:

1. Viết đoạn văn cảm thụ văn học hoặc đoạn văn về chủ đề cho trước

a. Yêu cầu:

- Hình thức: Viết một đoạn văn ngắn khoảng 5-7 dòng

- Nội dung: Nêu cảm nhận về một bài thơ, đoạn thơ có yếu tố tự sự, miêu tả.

Hoặc viết đoạn văn kể lại một đoạn truyện đã học hoặc đã đọc.

b. Bài tập áp dụng:

1. Viết 1 đoạn văn ngắn khoảng 5- 7 dòng nêu cảm nhận về một bài thơ (đoạn thơ) có yếu tố tự sự, miêu tả mà em yêu thích, trong đó có sử dụng ít nhất một trạng ngữ (hoặc một hình ảnh so sánh, ẩn dụ, nhân hóa...)

2. Viết 1 đoạn văn ngắn khoảng 5- 7 dòng kể lại một đoạn truyện đã học hoặc đã đọc, trong đó có sử dụng ít nhất một trạng ngữ...

2. Viết bài tập làm văn: Văn tự sự

a. Yêu cầu:

- Hình thức: viết một bài văn có bố cục ba phần: mở bài, thân bài, kết bài.

- Nội dung: kể lại một trải nghiệm đáng nhớ .

b. Bài tập áp dụng:

Đề bài:

1. Ngày 6/4/2022 vừa qua, học sinh từ lớp 1 đến lớp 6 ở Hà Nội đã được đến trường học trực tiếp sau những tháng ngày học trực tuyến do ảnh hưởng của đại dịch Covid.

Là một học sinh lớp 6, em đã có những trải nghiệm như thế nào về ngày đầu tới trường, tới lớp. Hãy viết một bài văn để kể lại trải nghiệm đó.

2. Đại dịch Covid 19 đã diễn ra trong một thời gian khá dài làm ảnh hưởng không nhỏ tới cuộc sống của mọi người trong đó có cả học sinh. Nếu như trước đây, hành trang cho năm học mới chỉ cần sách vở, giấy bút thì năm nay, trước diễn biến dịch COVID-19 phức tạp, các em học sinh sẽ phải tập làm quen với máy tính hay điện thoại thông minh trước giờ lên lớp. Học online là giải pháp rất hiệu quả để học sinh “tạm dừng đến trường, không dừng việc học”. Em hãy kể lại một trải nghiệm đáng nhớ nhất của em trong quá trình học trực tuyến.

B. ĐỊNH HƯỚNG RA ĐỀ

- Khi kiểm tra học sinh sẽ được tiếp cận với một văn bản mới hoàn toàn không có trong sách giáo khoa. Văn bản này có liên quan đến các thể loại mà học sinh đã được học. Do đó, học sinh cần nắm vững các kỹ năng cơ bản khi học từng đơn vị kiến thức.
- Đề kiểm tra có thời gian 90 phút với các mức độ: nhận biết, thông hiểu, vận dụng các mức độ từ thấp đến cao.
- Học sinh cần vận dụng các kỹ năng đọc hiểu, nghe viết để hoàn thành bài kiểm tra.

C. CÁC DẠNG BÀI TẬP THAM KHẢO:

Bài 1:

Đọc ngữ liệu sau và thực hiện các yêu cầu

Sáng đầu thu trong xanh
Em mặc quần áo mới
Đi đón ngày khai trường
Vui như là đi hội

Gặp bạn, cười hớn hờ
Đưa tay bắt mặt mừng
Đưa ôm vai bá cổ
Cặp sách đùa trên lưng

Nhìn các thầy, các cô
Ai cũng như trẻ lại
Sân trường vàng nắng mới
Lá cờ bay như reo

Từng nhóm đứng đo nhau
Thấy bạn nào cũng lớn
Năm xưa bé tí teo
Giờ lớp ba, lớp bốn

Tiếng trống trường giống già
Năm học mới đến rồi
Chúng em đi vào lớp
Khăn quàng bay đỏ tươi.

(Ngày khai trường, Nguyễn Bùi Vợi, SGK Tiếng Việt 3, tập 1, NXB Giáo dục Việt Nam, 2014).

Ghi vào bài kiểm tra chữ cái đứng trước phương án trả lời đúng cho mỗi câu hỏi (từ câu 1 đến câu 8)

Câu 1: Bài thơ trên được viết theo thể thơ nào?

- A. Bốn chữ B. Năm chữ C. Lục bát D. Tự do

Câu 2: Bài thơ trên sử dụng những phương thức biểu đạt nào?

- A. Biểu cảm B. Tự sự
C. Miêu tả D. Cả ba phương án trên

Câu 3: Nội dung của bài thơ "Ngày khai trường" là gì?

- A. Niềm trăn trở của học sinh trong ngày khai trường
B. Niềm sợ hãi của học sinh trong ngày khai trường
C. Niềm chán nản của học sinh trong ngày khai trường
D. Niềm vui sướng của học sinh trong ngày khai trường

Câu 4. Đoạn thơ nào sau đây thể hiện rõ nhất yếu tố miêu tả?

- A. *Gặp bạn, cười hớn hở
Đưa tay bắt mặt mừng
Đưa ôm vai bá cổ
Cặp sách đưa trên lưng*
B. *Nhìn các thầy, các cô
Ai cũng như trẻ lại
Sân trường vàng nắng mới
Lá cờ bay như reo*
C. *Từng nhóm đứng đo nhau
Thấy bạn nào cũng lớn
Năm xưa bé tí teo
Giờ lớp ba, lớp bốn*
D. *Tiếng trống trường gióng giã
Năm học mới đến rồi
Chúng em đi vào lớp
Khăn quàng bay đỏ tươi.*

Câu 5: Tiếng trống khai trường muốn nói gì với em?

- A. Thông báo năm học cũ đã kết thúc
B. Phấn khởi khi trời vào thu
C. Giục giã đón các em vào năm học mới
D. Nhắc các em hãy mua sách vở mới

Câu 6: Trong bài thơ có mấy từ láy?

- A. Một từ B. Hai từ C. Ba từ D. Bốn từ.

Câu 7: Biện pháp tu từ nào được sử dụng ở đoạn thơ thứ nhất?

- A. Biện pháp so sánh B. Biện pháp nhân hóa
C. Biện pháp ẩn dụ D. Biện pháp hoán dụ

Câu 8. Những biện pháp tu từ nào được sử dụng ở đoạn thơ sau:

*Gặp bạn, cười hớn hở
Đưa tay bắt mặt mừng
Đưa ôm vai bá cổ
Cặp sách đưa trên lưng*

- A. So sánh, nhân hóa B. So sánh, điệp ngữ
C. Điệp ngữ, nhân hóa D. Nhân hóa, ẩn dụ

Trả lời các câu hỏi sau:

Câu 9: Tìm các chi tiết miêu tả nhân vật em trong bài thơ.

Câu 10: Chỉ ra và nêu tác dụng của biện pháp tu từ trong câu thơ:

“Sân trường vàng nắng mới

Lá cờ bay như reo”

Câu 11: Trong bài thơ, em thích câu thơ nào nhất? Viết đoạn văn từ 5-7 dòng trình bày cảm nhận của em về cái hay, cái đẹp của câu thơ đó.

Bài 2:

Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:

Tiếng chổi tre

-Tố Hữu-

“Những đêm hè
Khi ve ve
Đã ngủ
Tôi lắng nghe
Trên đường Trần Phú
Tiếng chổi tre
Xao xác hàng me
Tiếng chổi tre
Đêm hè
Quét rác...
Những đêm đông
Khi cơn đông
Vừa tắt
Tôi đứng trông
Trên đường lặng ngắt
Chị lao công
Như sắt
Như đồng
Chị lao công
Đêm đông
Quét rác...”

Sáng mai ra
Gánh hàng hoa
Xuống chợ
Hoa Ngọc Hà
Trên đường
Rực rỡ
Hương bay xa
Thơm ngát
Đường ta
Nhớ nghe hoa
Người quét rác
Đêm qua
Nhớ em nghe
Tiếng chổi tre
Chị quét.
Những đêm hè
Đêm đông gió rét
Tiếng chổi tre
Sớm tối đi về.
Giữ sạch lề
Đẹp lối
Em nghe!”

Câu 1: Xác định các phương thức biểu đạt được sử dụng trong bài thơ?

Câu 2: Chỉ ra và phân tích tác dụng của biện pháp tu từ được sử dụng trong đoạn thơ sau:

“... Chị lao công
Như sắt như đồng
Chị lao công
Đêm đông quét rác...”

Câu 3: Bài thơ gửi đến một thông điệp. Em hãy ghi lại rõ thông điệp đó?

Câu 4: Qua bài thơ em nhận thấy công việc của người lao công như thế nào? Từ đó em thấy mình cần phải làm gì để góp phần bảo vệ môi trường?

(Hãy trả lời hai câu hỏi trên bằng một đoạn văn ngắn từ 5-7 câu)?

Bài 3:

Đọc văn bản sau và trả lời các câu hỏi bên dưới:

GIÓ LẠNH ĐẦU MÙA

-Thạch Lam -

Buổi sáng hôm nay, mùa đông đột nhiên đến, không báo trước. Vừa mới ngày hôm qua giờ này còn nắng ấm và hanh, cái nắng về cuối tháng mười làm nứt nẻ đất ruộng, và làm ròn khô những chiếc lá rơi. Sơn và chị chơi cỏ gà ở ngoài cánh đồng còn thấy nóng bức, chảy mồ hôi.

Thế mà qua một đêm mưa rào, trời bỗng đổi ra gió bắc, rồi cái lạnh ở đâu đến làm cho người ta tưởng đang ở giữa mùa đông rét mướt. Sơn tung chăn tỉnh dậy, nhưng không bước xuống giường ngay như mọi khi, còn ngồi thu tay vào trong bọc, bên cạnh đứa em bé vẫn nằm tay ngủ kỹ. Chị Sơn và mẹ Sơn đã trở dậy, đang ngồi quạt hỏa lò để pha nước chè uống. Sơn nhìn thấy mọi người đã mặc áo rét cả rồi.

Nhìn ra ngoài sân, Sơn thấy đất khô trắng, luôn luôn cơn gió vi vu làm bốc lên những màn bụi nhỏ, thổi lẩn những cái lá khô lạo xạo. Trời không u ám, toàn một màu trắng đục. Những cây lan trong chậu, lá rung động và hình như sắc lại vì rét.

Sơn cũng thấy lạnh, vội vợ lấy cái chăn trùm lên đầu rồi cất tiếng gọi chị. Mẹ Sơn nghe thấy, đặt chén nước chè xuống, bảo chị Lan:

- Con vào buồng lấy thúng áo ra mẹ mặc cho em, đi.

Rồi quay lại bảo Sơn:

- Con sang đây mà ngồi cho ấm. Bước khéo để cho em bé ngủ.

Sơn kéo chăn lên đắp cho em, ngồi xếp bằng bên khay nước. Mẹ Sơn rót cho một chén, Sơn cầm lấy chén chè nóng áp vào mặt, vào má cho ấm, rồi để mặt vào miệng chén cho hơi bốc lên. Bà Sơn thường vẫn bảo làm thế cho tỉnh mắt.

Người vú già xù xù cái áo bông cánh rách, xách siêu nước từ dưới nhà lên, vừa xuýt xoa vừa nói:

- Rét quá! Múc nước cồng cả tay.

Vú giờ tay hơ trên hỏa lò. Mẹ Sơn hỏi:

- Năm nay rét sớm hơn mọi năm vú nhỉ?

Người vú già ra vẻ nhớ lại, đáp:

- Cũng chả bằng cái năm mợ đi cày gạo bên Sông. Gớm, mới rét làm sao! Sáng tôi dậy, bà sai đi chợ, cứ run lên cầm cập.

Sơn cũng nhớ cái rét năm ấy rõ rệt lắm, như mới đây thôi. Buổi sớm hôm ấy, mẹ Sơn cũng ngồi uống nước chè như sáng hôm nay và cũng lấy áo rét ra mặc.

Chị Lan từ trong buồng đi ra, khệ nệ ôm cái thúng quần áo đặt lên đầu phản. Mẹ Sơn đặt cái vỉ buồm lục đồng quần áo rét. Sơn nhận ra cũng những cái áo Sơn đã mặc năm ngoái, năm kia, một cái áo vệ sinh màu nâu sẫm với một cái áo dạ khâu chỉ đỏ. Sơn cầm giờ những cái áo lên, thấy mát lạnh cả tay. Từ bộ quần áo thoáng ra hơi mốc của vải gập lâu trong hòm, làm Sơn nhớ lại những buổi đầu mùa rét từ bao giờ, lâu lắm, ngày Sơn còn nhỏ.

Mẹ Sơn giờ lên một cái áo bông cánh đã cũ nhưng còn lành lặn, nói:

- Đây là áo của cô Duyên đây.

Duyên là đứa em gái bé của Sơn, chết từ năm lên bốn tuổi. Mẹ Sơn nhắc đến làm Sơn nhớ em, cảm động và thương em quá. Vú già là người đã nuôi Duyên từ lúc mới đẻ, với lấy cái áo lật đi lật lại ngắm nghía, tay mân mê các đường chỉ:

- Giá bây giờ em nó có còn cũng chả mặc được.

Mẹ Sơn yên lặng không nói gì. Nhưng đến lúc nói với Sơn lại để mặc áo, Sơn thấy mẹ hơi rơm rớm nước mắt.

Sơn đã mặc xong áo ấm áp: cả cái áo dạ chỉ đỏ lẫn áo vệ sinh, ngoài lại mặc phủ cái áo vải thâm dài. Sơn đứng trên giường trước mặt mẹ, đã quay đi quay lại ba, bốn lần để mẹ Sơn ngắm áo. Sau cùng, mẹ Sơn vuốt các tà áo cho phẳng phiu, rồi đẩy Sơn ra, bảo:

- Thôi, con đi chơi.

Son xúng xính rủ chị ra chợ chơi. Nhà Son ở quay lưng vào chợ, cạnh một dãy nhà lá của những người nghèo khổ mà Son quen biết cả vì họ vẫn vào vay mượn ở nhà Son. Son biết lũ trẻ con các gia đình ấy chắc bây giờ đương đợi mình ở cuối chợ để đánh khăng, đánh đáo.

Không phải ngày phiên, nên chợ vắng không. Mấy cái quán chợ vơ lộng gió, rác bừa bãi rác lẫn với lá rụng của cây đề. Gió thổi mạnh làm Son thấy lạnh, và cay mắt. Nhưng chân trời trong hơn mọi hôm, những làng ở xa Son thấy rõ như ở gần. Mặt đất răn lại, và nước nẻ những đường nho nhỏ, kêu vang lên lạnh tanh dưới nhịp guốc của hai chị em.

Đến cuối chợ đã thấy lũ trẻ đang quây quần chơi nghịch. Chúng nó thấy chị em Son đến đều lộ vẻ vui mừng, nhưng chúng vẫn đứng xa, không dám vồ vập. Chúng như biết cái phận nghèo hèn của chúng vậy, tuy Son và chị vẫn thân mật chơi đùa với, chứ không kiêu kỳ và khinh khỉnh như các em họ của Son.

Thằng Cúc, con Xuân, con Tý, con Túc sán gần giương đôi mắt ngắm bộ quần áo mới của Son. Son nhận thấy chúng ăn mặc không khác ngày thường, vẫn những bộ quần áo nâu bạc đã rách vá nhiều chỗ. Nhưng hôm nay, môi chúng nó tím lại, và qua những chỗ áo rách, da thịt thâm đi. Mỗi cơn gió đến, chúng lại run lên, hàm răng đập vào nhau.

Thằng Xuân đến mó vào chiếc áo của Son, nó chưa thấy cái áo như thế bao giờ. Son lật vạt áo thâm, chìa áo vệ sinh và áo dạ cho cả bọn xem. Một đứa tắc lưỡi, nói:

- Cái áo này mặc thì nóng lắm. Chắc mua phải đến một đồng bạc chứ không ít, chúng mày nhỉ.

Đứa khác nói:

- Ngày trước thầy tao cũng có một cái áo như thế, về sau bán cho ông Lý mất.

Con Túc ngây ngô giương đôi mắt lên hỏi Son:

- Cái này cậu mua tận Hà Nội phải không?

Son ưỡn ngực đáp:

- Ở Hà Nội, chứ ở đây làm gì có. Mẹ tôi còn hẹn mua cho tôi một cái áo len nhiều tiền hơn nữa kia.

Chị Lan bỗng giơ tay vẫy một con bé, từ nãy vẫn đứng dựa vào cột quán, gọi:

- Sao không lại đây, Hiên? Lại đây chơi với tôi.

Hiên là đứa con gái bên hàng xóm, bạn với Lan và Duyên. Son thấy chị gọi nó không lại, bước gần đến trông thấy con bé co ro đứng bên cột quán, chỉ mặc có manh áo rách tả tơi, hở cả lưng và tay. Chị Lan cũng đến hỏi:

- Sao áo của mày rách thế Hiên, áo lạnh đâu không mặc? Con bé bịu xịu nói:

- Hết áo rồi, chỉ còn cái này.

- Sao không bảo u mày may cho?

Son bây giờ mới chợt nhớ ra là mẹ cái Hiên rất nghèo, chỉ có nghề đi mò cua bắt ốc thì còn lấy đâu ra tiền mà sắm áo cho con nữa. Son thấy động lòng thương, cũng như ban sáng Son đã nhớ thương đến em Duyên ngày trước vẫn cùng chơi với Hiên đùa nghịch ở vườn nhà. Một ý nghĩ tốt bỗng thoáng qua trong trí, Son lại gần chị thì thầm:

- Hay là chúng ta đem cho nó cái áo bông cũ, chị ạ.

- Ừ, phải đấy. Để chị về lấy.

Với lòng ngây thơ của tuổi trẻ, chị Lan hăm hở chạy về nhà lấy áo. Son đứng lặng yên đợi, trong lòng tự nhiên thấy ấm áp vui vui.

Nhưng cái vui của Son không được bao lâu. Bữa cơm về tới nhà, Son không thấy mẹ đâu cả, hỏi vú già:

- Mẹ tôi đi đâu hở vú?

- Chị Lan và cậu cứ ăn cơm trước đi. Mẹ cậu đi ăn cỗ đến trưa mới về.

Rồi vú già nhìn rõ vào mặt Sơn, hỏi:

- Có phải cậu đem cho con Hiên cái áo bông cũ phải không?

Sơn ngạc nhiên đáp:

- Phải. Nhưng sao vú biết?

- Con Sinh nó nói với tôi đấy (Sinh là đứa em họ của Sơn, vẫn hay nói hỡn với vú già, nên vú ấy ghét). Nó lại còn bảo hễ mợ về nó sẽ sang mách với mợ cho cậu phải đòn.

Sơn lo quá, sắp ăn, bỏ đĩa đứng dậy, van:

- Thế bây giờ làm thế nào, hờ vú? Mợ tôi biết thì chết.

- Ai bảo cậu đại đột đem cho áo nó? Bây giờ cậu sang bảo cái Hiên trả lại thì không việc gì.

Sơn vội vàng ra chợ tìm cái Hiên nhưng không thấy con bé ở đó. Đến nhà cũng không thấy ai, mẹ nó cũng không có nhà. Hai chị em lo sợ, đi ra cánh đồng tìm cũng không gặp. Gần đến buổi chiều, Sơn và chị chưa đòi được áo. Lan trách em:

- Sao em lại nghĩ đem cho nó cái áo ấy, có phải bây giờ mẹ mắng chết không.

- Ai bảo chị về lấy? Nếu chị không về lấy thì em biết đâu.

Chị Lan đầu dụ:

- Thôi, bây giờ phải về nhà vậy chứ biết làm thế nào.

- Nhưng mà em sợ lắm.

Chị Lan thở dài, nắm chặt lấy tay em, an ủi:

- Đẳng nào cũng phải về cơ mà. May ra có lẽ mẹ không mắng đâu.

Hai chị em lo lắng dặt nhau lên về nhà. Đến cửa, Sơn nghe thấy tiếng mẹ nói ở trong với tiếng một người đàn bà khác nữa, nghe quen quen. Lan dặt tay Sơn khép nép bước vào, hai chị em ngạc nhiên đứng sững ra khi thấy mẹ con Hiên đang ngồi ở cái ghế con trên đất trước mặt mẹ, tay cầm cái áo bông cũ.

Thấy hai con về, mẹ Sơn ngừng lên nhìn rồi nghiêm nghị bảo:

- Kìa, hai cô cậu đã về kìa. Thế áo bông của tôi đâu mà tự tiện đem cho đấy?

Sơn sợ hãi, cúi đầu lặng im, nép vào sau lưng chị. Bác Hiên vừa cười vừa nói:

- Tôi về thấy cháu nó mặc cái áo bông tôi hỏi ngay. Nó bảo của cậu Sơn cho nó. Tôi biết cậu ở đây đùa, nên tôi phải vội vàng đem lại đây trả mợ. Thôi, bây giờ, xin phép mợ tôi về.

Mẹ Sơn hỏi:

- Con Hiên không có cái áo à?

- Bẩm nhà cháu độ này khổ lắm, Chẳng để dành được đồng nào may áo cho con cả. Thành thử vẫn cái áo từ năm ngoái nó mặc mãi.

Mẹ Sơn với cái âu đồng, lấy tiền đưa cho bác Hiên:

- Đây, tôi cho mượn năm hào cầm về mà may áo cho con.

Khi bác Hiên bước ra khỏi cửa, mẹ Sơn vẫy hai con lại gần, rồi âu yếm ôm vào lòng mà bảo :

- Hai con tôi quý quá, dám tự do lấy áo đem cho người ta không sợ mẹ mắng ư?

(In trong tập truyện *Gió lạnh đầu mùa*, Thạch Lam, NXB Văn học, Hà Nội, 2020)

I. Trắc nghiệm:

1. Văn bản “ Gió lạnh đầu mùa” được viết theo thể loại nào?

A. Truyện ngắn

B. Truyện cổ tích

C. Truyện truyền thuyết

D. Truyện đồng thoại

2. Truyện “ Gió lạnh đầu mùa” được kể bằng lời của ai?

A. Lời của người mẹ, ngôi thứ nhất

B. Lời của Sơn, ngôi thứ nhất

C. Lời của người kể chuyện, ngôi thứ ba

D. Lời của người kể chuyện, ngôi thứ nhất

3. Trong truyện, tác giả sử dụng những phương thức biểu đạt nào?

- A. Tự sự kết hợp miêu tả
- B. Tự sự kết hợp thuyết minh
- C. Miêu tả kết hợp nghị luận
- D. Tự sự kết hợp miêu tả và biểu cảm

4. Truyện “ Gió lạnh đầu mùa” tập trung ca ngợi điều gì?

- A. Sự yêu thương, chia sẻ
- B. Tình cảm gia đình
- C. Tình bạn
- D. Tình cảm xóm giềng

5. Nhận xét nào sau đây không đúng về nhân vật Sơn trong truyện?

- A. Nhân hậu, giàu tình cảm
- B. Biết đồng cảm, sẻ chia
- C. Nhút nhát, hay lo sợ
- D. Ngây thơ, trẻ con

6. Khi cùng chị Lan mang áo bông cũ cho Hiên, Sơn cảm thấy như thế nào?

- A. Sơn lo sợ bị mẹ mắng
- B. Sơn thấy lòng ấm áp, vui vui
- C. Sơn hãnh diện vì mình đã làm được việc tốt
- D. Sơn thương nhớ em Duyên

7. Câu văn nào sau đây chứa trạng ngữ?

- A. Sơn và chị chơi cò gà ở ngoài cánh đồng còn thấy nóng bức, chày mồ hôi.
- B. Sơn xúng xính rủ chị ra chợ chơi
- C. Mẹ còn đi ăn cỗ đến trưa mới về.
- D. Buổi sáng hôm nay, mùa đông đột nhiên đến, không báo cho biết trước.

II. Tự luận:

1. Việc Lan và Sơn giấu mẹ lấy chiếc áo bông của em Duyên đem cho Hiên là đáng khen hay đáng trách, vì sao?
2. Vì sao mẹ không trách mắng hai chị em Sơn? Từ đó, em có cảm nhận như thế nào về mẹ của Sơn?
3. Qua câu chuyện này, em rút ra được những bài học gì về cách ứng xử với mọi người xung quanh?
4. Viết 1 đoạn văn ngắn khoảng 5- 7 dòng kể lại đoạn truyện từ sự việc “ Hai chị em lo lắng dắt nhau lên về nhà. Đến cửa Sơn nghe tiếng mẹ nói ở trong với tiếng một người đàn bà khác nữa, nghe quen quen” đến khi kết thúc truyện.

-----Chúc các con ôn tập tốt!-----